

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-344)

May (2)/ 2021

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்தரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	11
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	15

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 164)

47. ஏகைகாக்நே: சிகா: ஸப்த கோரா: சாந்தாச்ச ஸம்ஸம்ரேத்

ஆதித: ஸப்த யுக்மாத்யா: ஸ்வர ஸம்பேதிதா: க்ரமாத்

48. ஸுர்யாக்நியுக ஸம்பூதா அம்ருதாக்க்நி யுகோத்திதா:

வர்க்காந்தச்ச ப்ரதாநச்ச ஸித்திதோ வாமநஸ்ததா

49. ச்வேதச்ச தத்த்வதாரச்ச ஜஷ: சாச்வத ஏவ ச

சாந்த: பதிஸ்ததா சக்ரீ காலாக்யர்ணா: ஸபிந்துகா:

பொருள் - ஏழு ஜோடி ஸ்வர அக்ஷரங்களுக்கு ஏற்ப, ஒவ்வொரு அக்னிக் கூட்டமும், ஏழு கடுமையான மற்றும் ஏழு அமைதியான ஜ்வாலைகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்த மந்திரங்களை அமைப்பதற்கு, பின்வருமாறு அக்ஷரங்களுடன் சேர்க்கவேண்டும்: ஸுர்யன் மற்றும் அக்னி (ஹ்ர) ஜோடிகள், அம்ருதம் மற்றும் அக்னி (ஸ்ர) ஜோடிகள், வர்க்காந்தம் (ஹ), ப்ரதானம் (ம), ஸித்திதா (ப - காபந்து என்பதில் உள்ள ப போன்று), வாமனா (ப - பலம் என்பதில் உள்ள ப போன்று), ச்வேதா (ப - பல்லி என்பதில் உள்ள ப போன்று), தத்வதார (ந்), ஜஷ (ஜ), சாச்வத (ஜ), சாந்த:பதி (ச), சக்ரீ (ச), கால (ம). இவை ஒவ்வொன்றுடனும், பிந்துவாகிய "ம்" என்பதே சேர்க்கப்படவேண்டும்.

50. நாபி அராந்தஸ்த ஸுத்ரஸ்த ரூபாச்சத்வார ஐச்வரா:

அரேஷு பரிதோ தேவா: கேசவாத்யா வ்யவஸ்திதா:

பொருள் - எந்த இடங்களில் அனைத்து ஆரங்களும் வெளிவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளனவோ அங்கு கேசவனின் நான்கு வ்யூஹங்கள் அமைந்துள்ளன.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 31)

48. ஸௌஹார்தமித்தமநவாப்ய ஸஹோதராணாம் ஆஸீத்

ஸ்வமூலகுண பேதவசாத் விரோத:

ஏக ப்ரஜாபதி புவாமபி வைரபந்த:

ஸ்வாத்மாவதி: ஸ்வயமுதேதி ஸுராஸுராணாம்

பொருள் - (காமன் கூறுவது) இப்படியாக எங்களுக்கு உரியதான பிறவிக் குணங்களில் வேறுபாடு உள்ளதால், எங்களுக்கு இடையே உள்ள சகோதரத்தன்மை மறைந்து, பகைமையே மேலோங்கி உள்ளது. கச்யப ப்ரஜாபதி என்னும் ஒரு தந்தைக்கே பிறந்துள்ளபோதிலும், அஸுரர்கள் மற்றும் தேவர்களுக்கு இடையே எப்போதும் பகை உள்ளது அல்லவோ?

[ரதி] இத்தகைய பாபமானது அழியவேண்டும். தந்தையுடைய இன்பத்தை, அவருக்குப் பிறந்தவர்களே அழிக்க முயல்கிறார்களே! அது மட்டும் அல்லாமல் தங்களுடன் பிறந்தவர்களுக்கே அழிவை ஏற்படுத்த எண்ணுகிறார்களே! நாதனே! உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே போர் மூளாதபடியாக இருப்பதற்கு ஏதும் வழி இல்லையா?

[காமன்] நீ ஏதும் அறியாதவளாக உள்ளாய். அவ்விதம் எங்களுக்கு இடையே சமாதானம் ஏற்பட வழியில்லை.

49. ஸ்வத: (ஸத:) ஸத்வவிஹிநாநாம் ஸத்தயைவாபராத்யதாம் (த:)

கதம்காரம் ப்ரதீகார: கல்ப கோடி சதையபி

பொருள் - (காமன் கூறுவது) நல்ல தன்மைகள் சிறிதும் அற்றவர்களாகவும், மற்றவர்களுடைய இருப்பையே தோஷமாக எண்ணுபவர்களாகவும் உள்ளவர்களுக்கு, எத்தனை நூறு கோடி கல்ப காலங்கள் கடந்தாலும் அமைதி ஏற்படுமா?

அபி ச-

50. ப்ரதி புருஷ விபக்த மூர்த்தி பேதா: வயமிதரே ச மித: ப்ரதீப வ்ருத்தா:
க்வசித் அதிகரணே ஸமாபதந்த: ஸுதநு ததீமஹி வத்யகாதகத்வம்

பொருள் - (காமன் கூறுவது) மேலும், ஒவ்வொரு மனிதருக்குள்ளும் வெவ்வேறு உருவத்தில் உள்ள நாங்களும், எங்கள் விரோதிகளும் ஒருவருக்கு ஒருவர் எதிராகவே செயல்படுவோம். ஒரே இடத்தில் நாங்கள் இருந்தால், ஒருவர் அழிப்பவராகவும், மற்றொருவர் அழிப்பவராகவும் இருப்போம்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 41)

102. பூதாதியில் நின்றும் சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும்; இதில் நின்றும் ஆகாசமும், ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையும் பிறக்கும்; இதில் நின்றும் வாயுவும், ரூப தந்மாத்தரையும் பிறக்கும்; இதில் நின்றும் தேஜஸ்ஸும் ரஸ தந்மாத்தரையும் பிறக்கும்; இதில் நின்றும் அப்பும், கந்த தந்மாத்தரையும் பிறக்கும்; இதில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும்.

அவதாரிகை - இனிமேல், “பூத தந்மாத்தரஸர்கோயமஹங்காராத்து தாமஸாத்” என்கிறபடியே, பூதாதி சப்த வாச்யமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் தந்மாத்தர பஞ்சகமும், தத் விசேஷமான ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களும் உத்பந்நங்களாம் க்ரமம் அருளிச் செய்கிறார் (பூதாதியில் நின்றும் சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - அடுத்து ஸ்ரீவிபு. (1-2-48) - பூத தந்மாத்தர ஸர்கோயம் அஹங்காராத்து தாமஸாத் - பூதங்கள் மற்றும் தந்மாத்தரைகள் அனைத்தும் தாமஸ அஹங்காரத்திலிருந்து உண்டாகின்றன - என்பதற்கு ஏற்ப, பூதம் முதலான சொற்களுக்குப் பொருளாக உள்ள தாமஸ அஹங்காரத்திலிருந்து ஐந்து தந்மாத்தரைகளும், அவற்றின் விசேஷங்களாக உள்ள ஆகாசம் முதலான ஐந்து பூதங்களும் உற்பத்தி ஆகின்ற வரிசையை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது பூதாதி ஸம்ஜ்ஞகமான தாமஸ அஹங்காரத்தில் நின்றும், ஆகாசத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும். இந்த சப்த தந்மாத்தரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய் வ்யக்த சப்த

குணகமான ஆகாசமும், வாயுவினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையான ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையும் பிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய ஸ்பர்ச குணகமான வாயுவும், தேஜஸ்ஸினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரூப தந்மாத்தரையும் பிறக்கும். இந்த ரூப தந்மாத்தரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய ரூப குணகமான தேஜஸ்ஸும், அப்பினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரஸ தந்மாத்தரையும் பிறக்கும். இந்த ரஸ தந்மாத்தரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய ரஸ குணையான அப்பும், ப்ருதிவியினுடைய ஸூக்ஷ்மமான கந்த தந்மாத்தரையும் பிறக்கும். இந்த கந்த தந்மாத்தரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாய கந்தம் குணையான ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை.

விளக்கம் - பூதாதி என்று அறியப்படுவதான தாமஸ அஹங்காரத்திலிருந்து, ஆகாசத்தின் ஸூக்ஷ்ம நிலையாகிய சப்த தந்மாத்தரை தோன்றுகிறது. இந்த சப்த தந்மாத்தரையிலிருந்து, இதன் ஸ்தூல நிலையாகிய தெளிவான ஓசை என்பதை உள்ளடக்கிய ஆகாசமும், வாயுவின் ஸூக்ஷ்ம நிலையாகிய ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையும் பிறக்கின்றன. இந்த ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையிலிருந்து, இதன் ஸ்தூல நிலையாகிய ஸ்பர்ச குணத்தை உள்ளடக்கிய வாயுவும், தேஜஸ்ஸின் ஸூக்ஷ்ம நிலையாகிய ரூப தந்மாத்தரையும் பிறக்கின்றன. இந்த ரூப தந்மாத்தரையிலிருந்து, அதன் ஸ்தூல நிலையாகிய ரூப குணத்தை உள்ளடக்கிய தேஜஸ்ஸும், நீருடைய ஸூக்ஷ்மமான சுவை தந்மாத்தரையும் பிறக்கின்றன. இந்தச் சுவை தந்மாத்தரையிலிருந்து, அதன் ஸ்தூல நிலையாகிய சுவையை உள்ளடக்கிய நீரும், பூமியின் ஸூக்ஷ்மமான மண தந்மாத்தரையும் பிறக்கின்றன. இந்த மண தந்மாத்தரையிருந்து, அதன் ஸ்தூல நிலையாகிய மணத்தை உள்ளடக்கிய பூமி பிறக்கிறது.

வ்யாக்யானம் - “ஆகாசமும் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையும் பிறக்கும். வாயுவும் ரூப தந்மாத்தரையும் பிறக்கும்” என்று உத்பத்தி சொல்லுகிறவளவில், பூதத்தை முற்படச் சொல்லி, தந்மாத்தரையைப் பிற்படச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தது, பூதோத்பத்திதகு அநந்தரம் தந்மாத்தரோத்பத்தியென்கிற க்ரமம் தோற்றுகைக்காக இந்த தந்மாத்தராத் தந்மாத்தரோத்பத்தி க்ரமம் நம்மாசார்யர்களுக்கு மிகவும் ஆதரணீயமாய்ப் போரும்; அதுக்கடி, “அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ஷோடச விகாரா:” என்கிற ச்ருதிக்கு ஸ்வரஸார்த்தம் ஸித்திக்கையாலே. “ஈசுவராத் ப்ரக்ருதி புருஷௌ, ப்ரக்ருதோ

மஹாந், மஹதோஹங்காரோஹங்காராச் சப்த தந்மாத்தரம், சப்த தந்மாத்தராதாகாசம் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரஞ்ச, ஸ்பர்ச தந்மாத்தராத் வாயு ரூப தந்மாத்தரஞ்ச, ரூப தந்மாத்தராத் தேஜோ ரஸ தந்மாத்தரஞ்ச, ரஸ தந்மாத்தராதாபோ கந்த தந்மாத்தரஞ்ச, கந்த தந்மாத்தராத் ப்ருதிவீ” என்று, இந்த க்ரமத்தை யாதவப்ரகாசாதிகளும் ஆதரித்துக் கொண்டு போந்தார்கள்.

விளக்கம் - “ஆகாசமும் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையும் பிறக்கும். வாயுவும் ரூப தந்மாத்தரையும் பிறக்கும்” என்பதாக உற்பத்தி வரிசையைக் கூறியபடி வரும்போது, பூதத்தை முதலில் உரைத்து, அதனைத் தொடர்ந்து தந்மாத்தரையைக் கூறினார்; இது ஏன் என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார்; அதாவது பூதத்தின் உற்பத்திற்குப் பின்னரே தந்மாத்தரையின் உற்பத்தி ஏற்படுகிறது என்பதான வரிசை முறை வெளிப்படவே ஆகும். இப்படியாக ஒரு தந்மாத்தரையிலிருந்து அடுத்து தந்மாத்தரையின் உற்பத்தி நிகழ்கிறது என்ற கருத்தானது நம்முடைய பூர்வாசார்யர்கள் கூறும் கருத்திற்கு ஏற்பவே உள்ளது; எப்படி என்றால், கர்ப உபநிஷத்தில் - அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ஷோடச விகாரா: - எட்டு ப்ரக்ருதிகள், பதினாறு மாற்றங்கள் - என்பதால் ஆகும்; இந்தக் கருத்தானது ச்ருதிக்கு மகிழ்வை ஏற்படுத்துவதால் ஆகும். மேலும், “ஈச்வராத் ப்ரக்ருதி புருஷௌ, ப்ரக்ருதோ மஹாந், மஹதோஹங்காரோஹங்காராச் சப்த தந்மாத்தரம், சப்த தந்மாத்தராதாகாசம் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரஞ்ச, ஸ்பர்ச தந்மாத்தராத் வாயு ரூப தந்மாத்தரஞ்ச, ரூப தந்மாத்தராத் தேஜோ ரஸ தந்மாத்தரஞ்ச, ரஸ தந்மாத்தராதாபோ கந்த தந்மாத்தரஞ்ச, கந்த தந்மாத்தராத் ப்ருதிவீ - ஈச்வரனிடமிருந்து ப்ரக்ருதியும் ஜீவாத்மாவும் தோன்றுகிறார்கள்; ப்ரக்ருதியிலிருந்து மஹத், மஹத்திலிருந்து அஹங்காரம், அஹங்காரத்திலிருந்து சப்த தந்மாத்தரை, சப்த தந்மாத்தரையிலிருந்து ஆகாசம் மற்றும் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை, ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையிலிருந்து வாயு மற்றும் ரூப தந்மாத்தரை, ரூப தந்மாத்தரையிலிருந்து அக்னி மற்றும் சுவை தந்மாத்தரை, சுவை தந்மாத்தரையிலிருந்து நீர் மற்றும் மண் தந்மாத்தரை, மண் தந்மாத்தரையிலிருந்து பூமி - என்பதான இந்த வரிசையை யாதவப்ரகாசர் போன்றவர்கள் ஏற்கிறார்கள்.

103. ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை தொடக்கமான நாலு தந்மாத்தரைகளும் ஆகாசம் தொடக்கமான நாலு பூதங்களுக்கும் கார்யமாய், வாயு தொடக்கமான நாலு பூதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

அவதாரிகை - இனி, பூதாத் தந்மாத்தரோத்தபத்தி க்ரமமும் சாஸ்த்ர ஸித்தமாகையாலே அத்தையும் ஸங்க்ரஹேண அருளிச் செய்கிறார் (ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை தொடக்கமான நாலு தந்மாத்தரைகளும்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - அடுத்து, பூதங்கள் மற்றும் தந்மாத்தரைகள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியானது சாஸ்த்ரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளதால், அவற்றையும் சுருக்கமாக அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, பூதாதியில் நின்றும் சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும், சப்த தந்மாத்தரையில் நின்றும் ஆகாசம் பிறக்கும்; ஆகாசத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையில் நின்றும் வாயு பிறக்கும்; வாயுவில் நின்றும் ரூப தந்மாத்தரை பிறக்கும்; ரூப தந்மாத்தரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும்; தேஜஸ்ஸில் நின்றும் ரஸ தந்மாத்தரை பிறக்கும்; ரஸ தந்மாத்தரையில் நின்றும் ஜலம் பிறக்கும்; ஜலத்தில் நின்றும் கந்த தந்மாத்தரை பிறக்கும்; கந்த தந்மாத்தரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்றபடி.

விளக்கம் - பூதாதியிருந்து சப்த தந்மாத்தரை பிறக்கும், சப்த தந்மாத்தரையிலிருந்து ஆகாசம் பிறக்கும், ஆகாசத்திலிருந்து ஸ்பர்ச தந்மாத்தரை பிறக்கும், ஸ்பர்ச தந்மாத்தரையிருந்து வாயு பிறக்கும், வாயுவிலிருந்து ரூப தந்மாத்தரை பிறக்கும், ரூப தந்மாத்தரையிலிருந்து தேஜஸ் பிறக்கும், தேஜஸ்ஸிலிருந்து சுவை தந்மாத்தரை பிறக்கும், சுவை தந்மாத்தரையிலிருந்து நீர் பிறக்கும், நீரிலிருந்து மண தந்மாத்தரை பிறக்கும், மண தந்மாத்தரையிருந்து பூமி பிறக்கும்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 309)

4-8-5 தளிர்நிறத்தாற் குறைவில்லாத தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற
கிளி மொழியாள் காரணமாக் கிளரரக்கன் நகரெரித்த
களிமலர்த் துழாயலங்கல் கமழ் முடியன் கடல் ஞாலத்து
அளி மிக்கான் கவராத அறிவினாற் குறைவிலமே

பொருள் - தளிர் போன்று காண்பதற்கு இனிமையாகவும் மென்மையாகவும் உள்ள
நிறத்தால் பரிபூர்ணமாக உள்ளவளும், தனிமையாக உள்ள சிறையில்
ப்ரஸித்தமான கிளி போன்ற சொற்கள் கொண்டவளும் ஆகிய சீதை காரணமாக,
அநீதியால் பெரிய கிளர்ச்சி கொண்ட இராவணனுடைய நகராகிய இலங்கையை
எரித்தவனும், தேன் நிறைந்த மலர்கள் கொண்ட துளசி மாலையானது எப்போதும்
நறுமணம் வீசியபடி உள்ள திருமுடி கொண்டவனும், மிகுந்த கருணை
கொண்டவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் விரும்பாத அறிவினால் எந்த ஒரு
பயனையும் நாம் அடையவில்லை.

அவதாரிகை - “பரமப்ரணயியாய் ஸர்வரக்ஷகனான தசரதாத்மஜன் விரும்பாத
அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு எனக்கு?”, என்கிறாள்.

விளக்கம் - “அனைவரிடமும் மிகுந்த காதல் கொண்டவனும், அனைத்தையும்
காப்பவனும் ஆகிய சக்ரவர்த்தித்திருமகனாகிய இராமன் விரும்பாத எனது
அறிவால் என்ன பயன் உள்ளது?”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (தளிர் நிறத்தால் குறைவில்லா) “குர்வந்தீம் ப்ரபயா தேவீம் ஸர்வாவிதிமிரரதிச:” பிராட்டி பத்து மாஸம் திருமஞ்சநம் பண்ணாமையாலே திருமேனியில் புகர் அகஞ்சரிப்பட்டபடி, பத்துத் திக்கிலுமுண்டான அந்தகாரத்தைப் போக்குமளவாயிற்று; “சோகதமோபஹம்”. (தனிச்சிறையில்) ப்ரபையையும் ப்ரபாவானையும் பிரித்து வைத்தாற்போலே இருப்பதொன்றிறே ராசுஷீ மத்யத்தில் நிருத்தையாயிருந்தபடி. (விளப்புற்ற) “க்ருசாமநசநேநச” என்றாற்போலே, “தன்னைப் பேணாதேயிருந்தாள்” என்று திருவடியாலே பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யப்பட்டவ ளென்னுதல். அன்றிக்கே, தேவஸ்தீர்கள் காலில் விலங்கை வெட்டி விடுகைக்காகத் தன்னைப் போணாதே அங்கே புக்குத் தன் காலிலே விலங்கைக் கோத்துக் கொண்டவ ளென்று நாட்டிலிலே ப்ரஸித்தையானவளென்னுதல். (கிளிமொழியாள் காரணமா) திருவடி வாயிலே ஒன்று தங்கிய அவள் வார்த்தையைக் கேட்டு, அவ்வழியாலே “மதுராமதுராலாபா” என்றாரிறே அத்தை ஸ்மரித்து; அப்படிப்பட்ட வார்த்தையை யுடையவள் ஹேதுவாக. (கிளரரக்கன்) தாயும் தமப்பனும் சேர இருக்கப் பெறாதபடியான கிளர்த்தியிறே; “உதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய” என்கிறபடியே. (நகர் எரித்த) பையல் குடியிருப்பையழித்து மூலையடியே வழி நடத்தின. ராவணனுடைய ஸம்ருத்தமான நகரத்தை தக்தமாக்கின.

விளக்கம் - (தளிர் நிறத்தால் குறைவில்லா) – இராமாயணம் ஸுந்தரகாண்டம் (15-28) – குர்வந்தீம் ப்ரபயா தேவீம் ஸர்வாவிதிமிரரதிச: - தனது திருமேனியிலிருந்து புறப்படும் ஒளியால் அனைத்து திசைகளுடைய இருளையுல் விலக்குகிறாள் – என்பதற்கு ஏற்ப, சீதாப்பிராட்டி பத்து மாதம் நீராடாமல் இருந்த காரணத்தால் திருமேனியில் புகரானது மங்கியிருக்கும்படியாக, பத்துத் திசைகளிலும் உள்ள இருளைப் போக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. ரகுவம்சம் (10-2) – சோக தமோ பஹம் - வருத்தம் மற்றும் இருள் ஆகியவற்றை விலக்கவல்ல புத்திரன் என்பதான ஒளி - என்பதும் காண்க. (தனிச் சிறையில்) - ஒளியையும், ஒளி வீசும் பொருளையும் பிரித்து வைத்தது போன்றுள்ள நிலை அல்லவோ அரக்கியர்கள் நடுவில் சீதாப்பிராட்டி ஏதும் செய்ய இயலாதபடி இருந்தாள்? (விளப்புற்ற) – இராமாயணம் ஸுந்தரகாண்டம் (15-23) - க்ருசாமநசநேநச - கண்ணீர்

நிறைந்தவரும் - என்பதற்கு ஏற்ப, அனுமன் இராமனிடம், “தன்னைப் பேணாமல் இருந்தாள்”, என்று கூறியது போன்று இருந்தாள். அல்லது வேறுவிதமாகவும் பொருள் கூறலாம். “தேவலோகப் பெண்களுடைய கால்களின் பூட்டப்பட்டிருந்த விலங்குகளை வெட்டி, அவர்களை விடுவிக்கும் பொருட்டு, தன்னைப் பேணாமல், அங்கே புகுந்து தனது திருவடிகளில் விலங்குகளைச் சேர்த்துக் கொண்டவள் என்று ப்ரஸித்தி பெற்றவள்” என்றும் கூறலாம். (கிளிமொழியாள் காரணமா) - அனுமனுடைய தூதுச் செய்தியால் வந்த சொல்லைக் கேட்டு, அவளுடைய சொல்லைக் கேட்டதாகவே எண்ணிய இராமன், இராமாயணம் ஸுந்தரகாண்டம் (64-15) - மதுராமதுராலாபா - இனியவரும், இனிமையான சொற்களைக் கொண்டவரும் - என்றான் அல்லவோ? அப்படிப்பட்ட சொற்களைக் கொண்டவள் காரணமாக. (கிளர் அரக்கன்) - தாயும் தந்தையும் சேர்ந்து இருப்பதைக் காணப் பொறுக்க இயலாமல் நெருப்பாகக் கிளர்ந்து எழுந்த இராவணன். இராமாயணம் அயோத்யாகாண்டம் (1-7) - உதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய - கொழுத்து நின்ற இராவணன் - என்பதற்கு ஏற்ப உள்ள இராவணன். (நகர் எரித்த) - அவனுடைய நகரத்தை முற்றிலுமாக அழித்த. அதாவது, அனைத்துவிதங்களிலும் பரிபூர்ணமாக இருந்த நகரத்தை எரித்து அழித்த.

வ்யாக்யானம் - (கனிமலர் இத்யாதி) கனி - தேன். தேனையுடைத்தான மலரோடு கூடின திருத்துழாய் மாலை கமழா நின்றுள்ள திருவபிஷேகத்தையுடையவன். அவன்தான் இதர ஸஜாதீயனாய்க் கொண்டு அவதரித்தால், அப்ராக்ருதமான பதார்த்தங்களும் அதுக்கீடான வடிவைக் கொண்டு வந்து தோற்றுமித்தனையிறே; ஆகையாலே, அவன் கலம்பகன் கொண்டு வளையம் வைத்தாலும் இவர்கள் சொல்லுவது திருத்துழாயையிட்டிறே. அஸாதாரணமானவற்றையிட்டிறே கவிபாடுவது; பாண்டியர்கள் மற்றையார் கருமுகை மாலையைக் கொண்டு வளையம் வைத்தாலும் அவர்களுக்கு அஸாதாரணமான வேம்பு மற்றையவற்றையிட்டிறே கவிபாடுவது. (கடல்ஞாலத்து அளிமிக்கான்) ஸம்ஸாரத்திலே தண்ணளி மிக்கானாயிற்று. ஸம்ஸாரிகள் படுகிற க்லேசத்தை அநுஸந்தித்து, “இத்தைப் போக்கவேணும்”, என்று திருவுள்ளம் இங்கே வேரூன்றினபடி; பிராட்டியைப் பிரிப்பது, இளையபெருமாளை அகற்றுவதாய், அநந்தரம் “அவதாரத்துக்குக் காலமாயிற்று” என்று தேவகார்யத்திலே

ஒருப்படுவித்துக் கிளப்பவேண்டும்படியிறே. (கவராத இத்யாதி) அப்படிப்பட்டவன் விரும்பாத அறிவினால் கார்யமுடையோமல்லோம். பிராட்டியுடைய இரண்டாம் பிரிவுக்கு அடியான வநவாஸ ஜ்ஞாநம் போலேயிருக்கிற இவ்வறிவால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? பிரிவோடே ஸந்திக்கும்படியாயிறே அது இருப்பது.

விளக்கம் - (கனிமலர் இத்யாதி) - கனி என்பது தேன். தேன் பொருந்திய மலருடன் கூடிய துளசிமாலையை எப்போதும் அணிந்துள்ள திருமுடி கொண்டவன். அவன் மனிதப்பிறவி போன்றதான மற்ற பிறவிகளை எடுத்தால், இந்த உலகில் இல்லாத வஸ்துக்களும், அவனுக்குச் சேரும் வடிவங்களைக் கொண்டு, இந்தப் பூமியில் வந்து தோன்றும். ஆகவே அவன் பல மலர்கள் கொண்ட மாலையை அணிந்துள்ளபோதிலும், இவர்கள் உரைப்பது துளசிமாலையை மட்டுமே ஆகும். அசாதாரணமான வஸ்துக்களை முன்னிறுத்தி அல்லவோ கவி பாடுவார்கள்? பாண்டியர்கள், மற்றவர்கள் கருமுகை மாலை அணிந்தாலும், அவர்களுக்கே உரித்தான வேம்பு முதலானவற்றைக் கொண்டு அல்லவோ கவி பாடுவார்கள்? (கடல்ஞாலத்து அளிமிக்கான்) - ஸம்ஸாரத்தில் மிகுந்த கருணை பொருந்தியவன். ஸம்ஸாரிகள் அடைகின்ற துன்பங்கள் எண்ணி, “இதனை நீக்க வேண்டும்” என்று திருவுள்ளத்தில் ஆழமாக எண்ணியபடி உள்ளவன். ஆனால் சீதையைப் பிரித்தல், லக்ஷ்மணனைத் தன்னை விட்டு அகலும்படிச் செய்தல், அதன் பின்னர் “அவதாரத்திற்கான காலம் முடிந்தது” என்பதாக தேவர்கள் செய்த கார்யங்களில் இவனும் ஈடுபட்டான். (கவராத இத்யாதி) - அப்படிப்பட்டவன் விருப்பம் கொள்ளாத அறிவினால் எந்தக் கார்யமும் அடையமாட்டோம். ஆனால் ஞானமானது அடையப்படவேண்டிய குறிக்கோள் அல்லவோ என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். சீதாப்பிராட்டியின் இரண்டாம் பிரிவிற்குக் காரணமான வனவாச ஞானம் போன்று உள்ள இந்த ஞானத்தால் என்ன பயன் உள்ளது? பிரிவுடன் சேரும்படியாக அல்லவோ உள்ளது?

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 25)

வ்யாக்யானம் - (ஸ்ரீமத்) ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயோடே நித்ய ஸம்யுக்தமாயிருக்கை. “அந்தரிஷ்டகதச் ஸ்ரீமாந்”, “ஸ து நாகவர: ஸ்ரீமாந்”, “லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:” என்று பகவத் ப்ரத்யாஸத்தியை ஐச்வர்யமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கு அடியான ஐச்வர்யத்தை உடையர் என்றுமாம். (ததங்க்ரியுகளம்) “அது” என்னுமித்தனையொழிய, பேசி முடிக்கவொண்ணாது என்கை. (யுகளம்) சேர்த்தியால் வந்த அழகை உடைத்தாயிருக்கை. (ப்ரணமாமி மூர்த்நா) ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை நினைத்தவாரே, “நம:” என்று நிற்கமாட்டாதே, அவர் திருவடிகளிலே தலை சேர்க்கிறார். கீழ் உபகாரகரை ஆச்ரயித்த இத்தால் செய்தது முமுக்ஷுவுக்கு உபகாரகரே சேஷித்வ ப்ரதிபத்திக்கு விஷயபூதரும் ஸ்துத்யரும் என்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. ஒருவருக்கு சேஷிகள் இருவரம்படி இருக்கை எங்ஙனே? என்னில், க்ருதி சேஷித்வம் யாகத்துக்கும், புரோடாசத்துக்கும் உண்டானாற்போலே, ஈச்வரன் ப்ரதான சேஷியாய், ததீயர் த்வார சேஷிகளாமிடத்தில் விரோதமில்லை. அதவா, நிருபாதிக சேஷி அவன், தத் ஸம்பந்நமடியாக வந்ததாகையாலே பாகவத சேஷித்வம் ஸோபாதிகம் என்றுமாம். தமக்கு ஸ்தோத்ராரம்ப ஹேதுவான ஜ்ஞான பக்த்யாதிகள் பிதாமஹோபாத்த தனம் என்கைக்காக. முதல் மூன்று ச்லோகத்தாலே, பெரியமுதலியாருடைய ஜ்ஞான பக்த்யாதிக்யம் சொன்னார்; நாலாம் ச்லோகத்தாலே, இவ்வர்த்தம் த்ரைவித்ய வ்ருத்தானுமதம் என்கிறார்; அஞ்சாம் ச்லோகத்தாலே, இவருக்கு இந்த ஜ்ஞானம் ஆழ்வாராலே வந்தது என்கிறார். “மதந்வயாநாம் யதேவ நியமந மாதா பிதா

யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ் ஸர்வம், ஆத்யஸ்ய, ந: குலபதே:, வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத் தத் அங்க்ரியுகளம் மூர்த்நா ப்ரணமாமி”.

விளக்கம் - (ஸ்ரீமத்) ஸ்ரீவைஷ்ணஸ்ரீயுடன் எப்போதும் சேர்ந்தபடி இருத்தல். இராமாயணம் யுத்தகாண்டம் (16-17) - அந்தரிஷ்டகதச் ஸ்ரீமாந் - ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயை உடைய ஸ்ரீவிபிஷணன் - என்றும், விஷ்ணுதர்மம் (69-47) - ஸ து நாகவர: ஸ்ரீமாந் - கைங்கர்யச் செல்வத்தைக் கொண்ட கஜேந்த்ரன் - என்றும், இராமாயணம் பாலகாண்டம் (18-28) - லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந: - கைங்கர்யச் செல்வத்தைக் கொண்ட லக்ஷ்மணன் - என்றும், பகவானுடைய அருகில் இருத்தல் என்பதையே செல்வமாகக் கூறுவர். எனது ஸம்பத்திற்கு மூலமான ஐச்வர்யத்தைக் கொண்டவர் என்றும் கூறலாம். (தத் அங்க்ரியுகளம்) - “அது” என்பது தவிர வேறு ஏதும் பேசி முடிக்க இயலாது. (யுகளம்) -சேர்த்தியால் வந்த அழகைக் கொண்ட நிலை. (ப்ரணமாமி) - ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை எண்ணியபடியே “நம:” என்று நின்றுவிடாமல், அவருடைய திருவடிகளில் தலையைச் சேர்க்கிறார். தனக்கு உபகாரம் செய்தவரை அண்டி நிற்பது என்பதன் மூலம், “முமுஷுஷுக்கு யார் உபகாரம் செய்கிறார்களோ அவர்களே எஜமானனை குறித்த ஞானத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவர் மற்றும் துதிக்கத்தக்கவர்” என்பதை உணர்த்தினார். ஆனால் ஒருவருக்கு இரண்டு எஜமானர்கள் எப்படி இருக்கமுடியும்? இதற்கு விடை அளிக்கிறார். க்ருதி சேஷித்வம் என்பது யாகம் மற்றும் ப்ரோடசம் ஆகிய இரண்டிற்கும் உள்ளது போன்று, ஈச்வரன் முதன்மையான எஜமானனாகவும், அவனுடைய அடியார்கள் அவனை அடைய வைக்கின்ற எஜமானர்களாகவும் இருப்பதில் தடையில்லை. அல்லது எந்தவிதமான காரணமும் இன்றி அவன் எஜமானனாக உள்ளான்; அத்தகைய ஸம்பந்தம் காரணமாக பாகவத அடிமைத்தனமானது வந்தது என்பதால், ஏதோ ஒரு காரணம் பற்றி வந்தது என்று கூறலாம். இந்த ஸ்தோத்ரத்தின் தொடக்கத்திற்குக் காரணமாக உள்ள ஞானம் மற்றும் பக்தி போன்றவை, பாட்டன் முதலானவர்களுடைய தனம் என்று கருத்து. முதல் மூன்று ச்லோகங்களால் நாதமுனிகளுடைய ஞானம் மற்றும் பக்தியின் மேன்மையைக் கூறினார். நான்காம் ச்லோகத்தால், இந்தக் கருத்தானது வைதிகரும் சான்றோரும் ஆகிய பராசர மஹரிஷியாலும் ஏற்கப்பட்டது என்றார். ஐந்தாம் ச்லோகம் மூலம் இவருக்கு இந்த ஞானமானது ஆழ்வாரால் வந்தது

என்றார். “மத் அந்வயாநாம் யத் ஏவ நியமந மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ் ஸர்வம், ஆத்யஸ்ய, ந: குலபதே:, வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத் தத் அங்க்ரி யுகளம் மூர்தநா ப்ரணமாமி” என்று படிக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்